

dige Overveelse, som jo maa finde Sted, var tilendbragt, var Mulighed for, at man kunde anvende et større Beløb end de 330,000 Kr. For mig dreier Spørgsmaalet sig om at faae det Bedste for Debliffet, og jeg skal her ligesom tidligere sige, at det indirekte Tab, som Hovedstaden og Landet Øst for Storebelt lide, er saa overveende, at 100,000 eller 200,000 Kr. mere eller mindre virkelig er forsvindende i dette Tilfælde. — Jeg fulgte ikke ganste med, der var nogle Ord, der undslap mig, da den høitærede Minister omtalte Forholdene med „Gerda“ og „Masnedfund“. Det forekommer mig i alt Fald, at den høitærede Minister mente, at der i Grunden ikke havde været nogen Anledning til at bygge noget nyt Skib derne, da „Gerda“ havde viist sig at være bedre end det andet. Om jeg har hørt rigtig, betvioler jeg, og jeg skal derfor lade det ligge; men har jeg hørt rigtig, er det slet intet Bevis. Det eneste Bevis, der ligger deri, er netop for det, jeg sagde, at det nye Skib ikke var godt. Angaaende de Foranstaltninger, der skulle træffes med Hensyn til at oversføre Fragtgoods over Store Belt, naar Forholdene tillade det, skal jeg være den Første af Alle til at indrømme, at selvsølgelig har Ministeren Administrationsmyndighed og skal ogsaa beholde den; men jeg tror heller ikke, at jeg har udtrykt mig paa en saadan Maade, at der deraf kunde tages Anledning til at mene, at jeg vilde bestemme, eller ønske, at Thinget skulde bestemme Maaden, hvorledes det skulde være. Jeg tillod mig blot ganste simpelt at nævne, hvad der tidligere ikke har været udført af den ærede Bestyrelse eller Statsautoritet for Transportvæsenet over Store Belt, sjøend den blev mindet derom, eller det i alt Fald var blevet offentlig udtalt, og jeg tillod mig at henvende Opmærksomheden paa en eller anden af de Beie, der kunde vælges, naar Forholdene indtræffe, og jeg har da yderligere tilladt mig at minde om, at man ikke ogsaa her bør komme noget for sent, thi Forholdene ere her ganste overordentlig variable. For kort Tid siden — for 8 Dage siden — var der egentlig Ingen, der havde nogen Tillid til, at Dampskibe skulde kunne gaa ned til Helsingør, — nu gaa de der. Paa anden Maade maa den høitærede Minister ikke opfatte disse Udtalelser fra min Side; jeg ønskede blot, og det har jeg opnaaet, en Udtalelse for, at Ministeriet er villigt til at overveie og paa Forhaand sørge for, at naar det Tidspunkt kommer, da der kan gribes energisk og virksomt ind, dette da vil blive gjort.

Indenrigsministeren (Steel): Det forekommer dog ikke mig, at der er alvorlig Grund til at betvioler, at Administrationen vil gjøre, hvad den kan, for at have den trykkende Tilstand saa snart som muligt, naar Forholdene tillade det. Jeg har ikke gjort mig skyldig i en

saa stor Viltsfarelse, at jeg skulde antage, at det ærede Medlem havde sat sig til Opgave her at ville bestemme for Ministeriet, hvilke Forholdsregler det skulde tage, naar Tiden tillader, at man arbejder paa Forbedringer; men jeg har forstaaet det saaledes, at det ærede Medlem ønskede, at jeg skulde udtale mig om de Foranstaltninger, Administrationen agtede at træffe. Det har jeg negtet, fordi Forholdene ere af den Bestaaffenhed, at man ikke er istand til forud at træffe Bestemmelser i den Henseende. Det undrede mig, at det ærede Medlem kunde komme tilbage til Spørgsmaalet om, hvor Overkommandoen hviler med Hensyn til Overfarten, og kunde tro, at jeg har villet nævne Postmesteren, der tillige er Expedient for Dampskibene derne, som den, der havde den væsentlige Afgjørelse. Jeg har tværtimod sagt det Modsatte. Jeg har med udtrykkelige Ord og jeg tror stærkt Betoning sagt, at Afgjørelsen og Ansvaret hviler udelukkende paa den, der fører Skibet, og til sin Veiledning har han først og fremmest Oplynsmanden ved Isstransporten. Naar det ærede Medlem undrede sig over, at der ligger saa meget Postgoods ved Nyborg og Korsør, som Tilfældet er, synes jeg for det Første, at man kan begribe, at der efter saa lang Tid, hvor der ikke har kunnet søres tilstrækkeligt over, nok kan ophobes store Masser; men jeg skal til yderligere Oplysning for det ærede Medlem sige, at der ligger Fragtgoods derne, som ikke kan søres med som Postgoods paa Grund af Kollernes Størrelse og Dimensioner, og at man nu har søgt at faae dem pakke om til Postgoods, men at dette gjør, at ogsaa Postgodsset ophobes i en utrolig Grad, vil let indses. Mine saa Udtalelser om „Gerda“ i Sammenligning med det nye Postdampskib „Masnedfund“ have ikke stor Vægt; jeg fremsatte dem kun, fordi det ærede Medlem syntes at ville nedsette det nye Dampskib „Masnedfund“ ved at anføre, at „Gerda“ kunde gaa igjennem paa en Tid, da det ikke kunde gaa igjennem. Jeg anser det for en ubesøiet Bemærkning, thi det ligger tilbøieligt i Naturforholdene, og at det maa have været et Tilfælde, er mig klart. Jeg ansøgte det kun som et Gjemmel paa, at man kunde fremhæve denne Bemærkning fra det ærede Medlems Side, naar man vilde have et dyrere Dampskib end nu paatænkt paa Farten over Storebelt, en stærkere Tøbryder; thi det Tilfælde kunde indtræffe, at ogsaa dette Skib ikke kunde komme igjennem, medens et andet kunde komme igjennem. Men, som sagt, det er ikke en Bemærkning af særlig Betydning og er vel heller ikke blevet forstaaet som en saadan.

Bojsen: Det er jo naturligt, at Hovedstaden vander sig under den Beleiring, som den er underkastet af Isforholdene for Tiden, og at det dreier sig om meget betydelige Værdier; men jeg tror dog, at det vilde være urigtigt at opfatte de